Lietas Nr. C22035412
Lietas arhīva Nr. C-0090-13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ludzā, 2013.gada 10.decembrī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā: tiesnese Inta Marnauza, ar sekretāri Tatjanu Žurzdinu, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, maza apmēra prasībā pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu, un /pers. B/ pretprasībā maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 13.augustā, bet pēc trūkumu novēršanas 2012.gada 10.septembrī /pers. A/ (turpmāk – prasītājs) iesniedza Ludzas rajona tiesā prasības pieteikumu maza apmēra prasībā par naudas Ls 1100 apmērā piedziņu pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja).

Prasībā norādīja, ka 2002.gadā prasītājs uzsāka ar atbildētāju kopdzīvi. 2004.gada 25. decembrī starp pusēm tika noslēgta laulība, laulības laikā 2005. gada 20. jūlijā piedzimusi meita /pers. C/. Prasītājam/pers. A/ kā savas mātes /pers. E/ mantiniekam piederēja nekustamais īpašums /Nosaukums A/ ar kadastra Nr. /numurs A/, kas sastāvēja no 19,8 ha zemes un atradās Ludzas rajona Mežvidu pagastā. Ģimenes sadzīves apstākļu uzlabošanai prasītājs minēto nekustamo īpašumu 2002.gada 28.novembrī pārdeva par Ls 3000 un nopirka ģimenes vajadzībām dzīvokļa īpašumu /adrese/, īpašuma tiesības noformējot uz /pers. B/ vārda. Dzīvokļa īpašumu prasītājs iegādājās pilnībā tikai par saviem līdzekļiem, izmantojot starpnieka individuālā uzņēmuma ,,V.Variants" pakalpojumus. 2002.gada 3.decembrī tika noslēgts līgums par starpnieka pakalpojumu sniegšanu, samaksājot par starpniecības pakalpojumiem Ls 100. 2002.gada 11.decembrī tika noslēgts pirkuma līgums par dzīvokļa īpašuma iegādi uz /pers. B/ vārda. Pirkuma maksu Ls 1000 apmērā dzīvokļa pārdevējai /pers. G/ samaksāja pilnībā prasītājs no saviem līdzekļiem. Puses bija vienojušās, ka šis dzīvokļa īpašums tiek iegādāts ģimenes kopējām vajadzībām. Abas puses un vēlāk bērns šajā dzīvoklī arī dzīvoja. Ar Ludzas rajona tiesas 2009.gada 8.maija spriedumu pušu laulība tika šķirta. 2011.gada jūnijā /pers. B/ cēla tiesā prasību par /pers. A/ dzīvokļa lietošanas tiesību izbeigšanu un viņa izlikšanu no dzīvokļa. /pers. A/ šajā lietā cēla pretprasību par viņa īpašuma tiesību atzīšanu uz 1/2 domājamo daļu dzīvokļa īpašuma /adrese/, piedzenot no /pers. B/ kompensāciju par 1/2 domājamo daļu no strīdus dzīvokļa īpašuma. Ar Latgales apgabaltiesas 2012.gada 1.jūnija spriedumu /pers. B/ prasība tika apmierināta, bet /pers. A/ prasība noraidīta, jo dzīvoklis ir iegādāts pušu faktiskās kopdzīves laikā, taču šādas partnerattiecības nekādas tiesiskas attiecības nenodibina un tās nevar pielīdzināt laulībai un laulātā tiesībām. Tā kā pušu laulība un kopdzīve vairs neturpinās, prasītājs uzskata, ka atbildētāja ir prettiesiski iedzīvojusies uz prasītāja rēķina. Arī Latgales apgabaltiesa savā 2012.gada 1.jūnija spriedumā norāda uz /pers. A/ tiesībām atprasīt dzīvokļa iegādei iztērētos līdzekļus no /pers. B/. Prasītājs uzskata, ka viņa ieguldījums dzīvokļa iegādē ir vērtējams kopā Ls 1100 apmērā, kas veidojas no Ls 1000 samaksātiem kā pirkuma maksa un Ls 100 par starpnieka izdevumiem.

Pamatojoties uz Civillikuma 1732., 2369., 2391., 2392.pantu, Civilprocesa likuma 41. un 44.pantu, prasītājs lūdza piedzīt no atbildētājas prasītāja labā Ls 1100 un visus tiesāšanās izdevumus.

2012.gada 10.oktobrī atbildētāja /pers. B/ iesniedza paskaidrojumu par /pers. A/ prasības pieteikumu maza apmēra prasībā. Paskaidrojumā norādīja, ka prasību neatzīst, dzīvokli nopirka par savu naudu, aptuveni 500 lati bija /pers. B/ personīgais uzkrājums, bet 500 latus viņai iedeva vecmamma /pers. I/, minētais fakts Latgales apgabaltiesā izskatāmajā lietā apstiprināts ar liecinieces /pers. J/ liecību. Iebildumi pamatoti ar Civillikuma 927., 994., 1039., 2002.pantu, Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu (lietas 36.-37.lapa).

Bez tam, vienlaicīgi ar paskaidrojumu par /pers. A/ prasību, /pers. B/ iesniedza pretprasību pret /pers. A/ maza apmēra prasībā par naudas piedziņu, lūdza piedzīt no /pers. A/ maksu par dzīvokļa Nr. /adrese/, lietošanu pēc pušu laulības izbeigšanās laika periodā no 2006.gada augusta līdz 2012.gada 1.februārim Ls 546,69 apmērā.

Pretprasībā norādīja, ka 2009.gada 8.maijā ar Ludzas rajona tiesas spriedumu šķirta pušu laulība. Šajā spriedumā konstatēts, ka no 2006.gada aprīļa pušu kopdzīve nepastāvēja, /pers. B/ ar bērnu pārcēlās dzīvot pie saviem vecākiem Ludzas rajona Malnavas pagastā, bet /pers. A/ turpināja dzīvot /pers. B/ piederošajā dzīvoklī Nr./adrese/ līdz 2012.gada 1.martam. Šo faktu /pers. A/ apstiprina savā 01.07.2011. paskaidrojumā par /pers. B/ prasības pieteikumu Rēzeknes tiesai, kā arī 13.03.2012. pretprasībā Latgales apgabaltiesai: „Savstarpēju nesaskaņu dēļ prasītāja 2006.gada aprīlī pārcēlās dzīvot pie savas mātes un 2009.gada 8.maijā mūsu laulība tika šķirta. Visu šo laiku es turpinu dzīvot strīdus dzīvoklī un prasītāja nekādus šķēršļus tam nav likusi." Arī Latgales apgabaltiesas 01.06.2012. spriedumā konstatēts, ka /pers. A/ dzīvoja /pers. B/ dzīvoklī kopš tā iegādes 2002.gada decembrī vismaz līdz pretprasības iesniegšanai 2012.gada 13.martā. Šie fakti ir likumā noteiktā kārtībā konstatēti un papildus nav jāpierāda. /pers. A/ neveica maksājumus par dzīvokļa uzturēšanu un komunālajiem pakalpojumiem, vai veica tos ļoti nelielos apmēros un neregulāri. Kaut arī apsaimniekošanas un pārvaldīšanas izdevumu segšana ir dzīvokļa īpašnieka pienākums un visos pakalpojumu sniedzēju rēķinos kā maksātājs ir norādīta /pers. B/, tomēr /pers. A/ vairs nebija viņas ģimenes loceklis, līdz ar to viņa pienākums bija maksāt /pers. B/

īres maksu. Rēzeknes pilsētas Sociālais dienests piešķīra /pers. A/ apkures maksas pabalstu Ls 410 kopsummā 2010.gada septembrī un 2011.gada oktobrī. Šis fakts arī apliecina, ka /pers. A/ bija pienākums norēķināties par visiem ar dzīvokļa izmantošanu saistītajiem pakalpojumiem, jo citas personas dzīvoklī nedzīvoja un to neizmantoja. SIA ,,Rēzeknes enerģija" izsniedza /pers. B/ finansu datu atspoguļojumu par laika periodu no 01.10.2008. līdz 31.08.2009., kā arī apmaksas kvīšu sarakstu par laika periodu no 01.10.2008. līdz 31.01.2012. Maksāšanas pienākumu apliecina arī SIA ,,Rēzeknes enerģija" un SIA ,,Rēzeknes ūdens" izsniegtie rēķini. Uz 2012.gada 1.februāri /pers. A/ parāds par dzīvokli un ar tā izmantošanu saistītajiem pakalpojumiem bija Ls 546,69, tajā skaitā Ls 292,90 - maksa par apkuri un karsto ūdeni, Ls 155,78 - maksa par apsaimniekošanu, atkritumu izvešanu, elektrību kāpņu telpā, Ls 79,06 - maksa par ūdens piegādi, Ls 18,95 - nekustamā īpašuma nodokļa parāds kopā ar nokavējuma naudu uz 17.01.2012.

Pušu starpā nebija noslēgts rakstisks īres līgums, tomēr faktiskās īres attiecības apliecināja tādu saistību izpildi no abām pusēm, kas izriet no dzīvojamās telpas īres tiesiskajām attiecībām atbilstoši Civillikuma 1488.pantam, proti, /pers. B/ neiebilda, ka /pers. A/ turpina dzīvot viņai piederošajā dzīvoklī arī pēc tam, kad laulāto attiecības bija izbeigušās un laulība šķirta, bet /pers. A/ izmantoja dzīvokli dzīvošanai un, kaut arī minimāli un nepilnīgi, maksāja par tā uzturēšanu un komunālajiem pakalpojumiem, tai skaitā arī Rēzeknes pilsētas pašvaldībā pieprasot un saņemot sociālos pabalstus kā trūcīgā vai maznodrošinātā persona. Pabalsti tika ieskaitīti ar dzīvokļa izmantošanu saistīto maksājumu segšanai

Pretprasība pamatota ar Civillikuma 1488., 2112.pantiem, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta pirmo daļu, Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumu Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" 2., 7., 13., 20.punktiem.

2012.gada 22.novembrī /pers. A/ iesniedza tiesā paskaidrojumus par /pers. B/ pretprasību, kur norādīja, ka pretprasību atzīst daļēji Ls 26,96 apmērā sekojošu iemeslu dēļ. Parāds uz 18.12.2011., kad /pers. A/ pilnībā atbrīvoja dzīvokli un atdeva dzīvokļa atslēgas /pers. B/, par apkuri: Ls 292,90 (/pers. B/ norādītais) - Ls 161,72 (saskaņā ar SIA „Rēzeknes enerģija" rēķinu un aprēķinu uz 18.12.2011.)=Ls 131,18 starpība starp /pers. B/ un /pers. A/ aprēķinu apkures parādam; /pers. A/ pārskaitītās summas /pers. B/ dzīvokļa lietošanas laikā kopā Ls 370,00 apmērā; /pers. A/ neatzīst parādu par nekustamā īpašuma nodokli Ls 18,95; Ls 546,69 (aprēķinātā summa) - Ls 131,18 (starpība par apkuri) - Ls 370 (/pers. A/ samaksātā summa) - Ls 18,95=Ls 26,96.

Paskaidrojumā /pers. A/ norādīja, ka vienpersoniski lietoja /pers. B/ piederošo dzīvokļa īpašumu /adrese/ laika posmā no 2006.gada augusta līdz 2011.gada 18.decembrim. Šajā laika posmā par dzīvokļa īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumiem norēķinājās gan pats tieši ar pakalpojumu sniedzējiem, kad tika saņemti pabalsti kā mazturīgajam, gan savu iespēju robežās maksāja /pers. B/ uz bankas kontu pēc viņas pieprasījuma, lai viņa norēķinātos par šiem izdevumiem. Saskaņā ar SIA ,,Rēzeknes enerģija" sniegto informāciju par 2011. gada decembri uz mēneša sākumu parāds bija Ls 136,34, mēneša laikā samaksāts Ls 14,86. Par apkuri 2011.gada decembrī proporcionāli laikam, kad lietots dzīvoklis, t.i., līdz 18.12.2011., /pers. A/ atzīst summu Ls 25,32 (Ls 43,60: 31 dienas x18= Ls 25,32). Tā kā uzkrātais parāds uz šo laiku bija Ls 136,34, tad kopā parāda summa, ko atzīst par apkuri, ir Ls 161,72. Tādējādi par apkuri kā parādu neatzīst summu par laika periodu no 2011. gada 19. decembra līdz 2012. gada 31. janvārim - starpība starp /pers. B/ aprēķinu un /pers. A/ atzīto sumu Ls 131,18. Atzīst apsaimniekošanas izdevumus uz 2012.gada 1. janvāri Ls 155,78, izdevumus par ūdeni un kanalizāciju Ls 79,06 apmērā. Neatzīst prasību par nekustamā īpašuma nodokļa samaksu, jo saskaņā ar likuma ,,Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu šī nodokļa maksātājs ir nekustamā īpašuma objekta īpašnieks, kas šajā gadījumā ir /pers. B/. Pēc /pers. B/ pieprasījuma par dzīvokļa lietošanu, t.sk., izdevumu segšanai par apsaimniekošanu un komunālajiem maksājumiem laika posmā no 2007.gada jūnija līdz 2011.gada decembrim tika dota nauda gan skaidrā, gan ar bankas pārskaitījumu. /pers. A/ iespēju robežās laikā, kad strādāja, šo naudu pārskaitīja. Pašreiz ir saglabājušies tikai dokumenti, kur bankā /pers. B/ kontā ir iemaksāti naudas līdzekļi Ls 370,00 apmērā laika posmā no 2007.gada jūnija līdz 2008.gada oktobrim, kurus /pers. B/ neņem vērā pretprasības aprēķinā.

Iebildumi par pretprasību pamatoti ar Civillikuma 1838., 1842.pantu, likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 2.panta pirmo un otro daļu. /pers. A/ lūdza atlīdzināt tiesas izdevumus par advokāta juridiskās palīdzības sniegšanu Ls 86,30 apmērā (lietas 62.-65.lapa).

2013.gada 30.augustā pretprasības iesniedzēja /pers. B/ papildināja pretprasību, grozīja pretprasību un palielināja prasījumu apmēru, lūdza piedzīt viņas labā no /pers. A/ maksu par dzīvokļa Nr./adrese/, lietošanu pēc pušu laulības izbeigšanās laika periodā no 2006.gada augusta līdz 2011.gada 18.decembrim Ls 1023,38 apmērā. Pretprasības papildinājumos, atkārtojot pretprasībā izklāstītos apstākļus, papildus norādīja, ka /pers. A/ turpināja dzīvot /pers. B/ piederošajā dzīvoklī Nr./adrese/ līdz 2011.gada 18.decembrim. /pers. A/ neveica maksājumus par dzīvokļa uzturēšanu un komunālajiem pakalpojumiem, vai veica tos ļoti nelielos apmēros un neregulāri – piešķirtā sociālā pabalsta Ls 410 apmērā. Kaut arī apsaimniekošanas un pārvaldīšanas izdevumu segšana ir dzīvokļa īpašnieka pienākums un visos pakalpojumu sniedzēju rēķinos kā maksātājs norādīta /pers. B/, tomēr /pers. A/ vairs nebija /pers. B/ ģimenes loceklis, līdz ar to viņa pienākums bija maksāt /pers. B/ īres maksu, jo viņš faktiski izmantoja dzīvokli. Rēzeknes pilsētas Sociālais dienests piešķīra /pers. A/ apkures maksas pabalstu Ls 410 kopsummā. Šis fakts arī apliecina, ka /pers. A/ bija pienākums norēķināties par visiem ar dzīvokļa izmantošanu saistītajiem pakalpojumiem, jo citas personas dzīvoklī nedzīvoja un to neizmantoja. SIA ,,Rēzeknes enerģija" izsniedza apmaksas kvīšu sarakstu par laika periodu no 01.10.2008. līdz 31.01.2012. Maksāšanas pienākumu apliecina arī SIA ,,Rēzeknes enerģija", SIA „Latgales Namu apsaimniekotājs" un SIA „Rēzeknes ūdens" izsniegtās izziņas. Uz 2011.gada 18.decembri /pers. A/ parāds par dzīvokli un ar tā izmantošanu saistītajiem pakalpojumiem bija Ls 1023,38. Tas sastāvēja no 1)maksas par apkuri un karsto ūdeni Ls 435,12 apmērā, ko apliecina SIA „Rēzeknes enerģija" apmaksas kvīšu saraksts par laika periodu no 01.10.2008. līdz 31.01.2012. par kopējo summu Ls 845,12, no kuras Ls 410 ir /pers. A/ piešķirtais un SIA „Rēzeknes enerģija" pārskaitītais sociālais pabalsts, 2) maksas par apsaimniekošanu Ls 509,20 apmērā, ko apliecina SIA „Latgales Namu apsaimniekotājs" 01.10.2012. izziņa Nr.293., 3) maksas par ūdens piegādi Ls 79,06 apmērā, ko apliecina SIA „Rēzeknes ūdens" 07.05.2012. izziņa.

Tiesas sēdē prasītāja /pers. A/ pārstāve pēc pilnvaras zvērināta advokāte Terēze Kūkoja /pers. A/ prasību uzturēja pēc tajā norādītiem motīviem un apstākļiem, paskaidroja, ka nav strīda, ka 2002.gadā puses uzsāka kopdzīvi, 2004.gadā tika noslēgta pušu laulība, kurā piedzima meita. 2002.gadā pusēm nebija dzīvojamās platības, sākotnēji puses dzīvoja pie /pers. O/, bet kad /pers. A/ pārdeva savu no mātes mantoto īpašumu, tika iegādāts dzīvoklis Rēzeknē, kurā puses turpmāk kopīgi dzīvoja un apsaimniekoja to. Daļa no /pers. A/ mantojamā īpašuma pārdošanas rezultātā iegūtiem līdzekļiem tika novirzīti uzturlīdzekļiem /pers. A/ bērniem no

pirmās laulības, daļa - dzīvokļa iegādei. Iegādātais dzīvoklis tika noformēts uz /pers. B/ vārda, jo uz dzīvokļa iegādes brīdi /pers. A/ atradās laulībā un /pers. A/ nevēlējās, lai dzīvoklis tiek sievai, ar kuru viņš tobrīd bija šķiršanās procesā. 2006.gadā pušu laulāto kopdzīve tika pārtraukta, 2009.gadā pušu laulība tika šķirta, /pers. A/ viens pats dzīvoja strīdus dzīvoklī līdz 2011.gada 18.decembrim. Tā kā dzīvokļa īpašums bija noformēts uz /pers. B/ vārda laikā, kad puses nebija reģistrējušas laulību, tad nevar runāt par laulāto mantisko attiecību regulēšanu, ar Latgales apgabaltiesas 2010.gada 1.jūnija spriedumu /pers. A/ izbeigtas dzīvokļa lietošanas tiesības un viņš izlikts no dzīvokļa. /pers. A/ ieguldīja līdzekļus dzīvokļa iegādei, tāpēc viņam ir pamats prasīt to atmaksu no /pers. B/. Pirkuma maksu par dzīvokli Ls 1000 un starpnieka pakalpojumus Ls 100 maksāja /pers. A/ no saviem līdzekļiem. /pers. B/ ir netaisnīgi iedzīvojusies, tāpēc /pers. A/ lūdz piedzīt no /pers. B/ kompensāciju Ls 1100 apmērā un visus tiesāšanās izdevumus.

Atbildētājas /pers. B/ pārstāve pēc pilnvaras zvērināta advokāte Vera Lipska /pers. A/ prasību atzina daļēji, t.i., 100 latu apmērā. Paskaidroja, ka strīdus dzīvoklis tika iegādāts pušu kopdzīvei. /pers. A/ nodarbojās ar dzīvokļa meklēšanu un /pers. A/ samaksāja 100 latus par starpnieka pakalpojumiem, tāpēc šādā apmērā prasība tiek atzīta. Savukārt dzīvokļa pirkuma maksu 1000 latus maksāja /pers. B/ no saviem līdzekļiem, proti, 500 latus dzīvokļa iegādei /pers. B/ iedeva viņas vecmamma nolūkā nodrošināt un atbalstīt mazmeitu, un 500 lati bija /pers. B/ uzkrājums. /pers. B/ naudas uzkrājums veidojās no tā, ka viņa strādāja algotu darbu, svētkos viņai dāvināja naudu radinieki, /pers. B/ krustmāte regulāri pārskaitīja /pers. B/ uz kontu naudu, /pers. B/ vecākiem bija sava saimniecība, tāpēc /pers. B/ nebija jātērē līdzekļi uzturam.

Pretprasības iesniedzējas /pers. B/ pārstāve pēc pilnvaras uzturēja pretprasību sākotnēji pilnā Ls 1023,38 apmērā, tad daļēji un lūdza piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. B/ maksu par strīdus dzīvokļa lietošanu un komunālo pakalpojumu izmantošanu Ls 396,56 apmērā. Paskaidroja, ka pušu kopdzīve izbeidzās 2006.gada aprīlī, kad /pers. B/ kopā ar bērnu pārcēlās dzīvot pie saviem vecākiem, savukārt /pers. A/ palika dzīvot strīdus dzīvoklī līdz 2011.gada 18.decembrim. Pušu starpā bija vienošanās, ka /pers. A/ veiks visus maksājumus par dzīvokli, tas, ka 2009.gadā pušu laulība tika šķirta, neietekmēja starp pusēm faktiski pastāvošas īres attiecības. Pretprasības iesniedzējas pārstāve atzina, ka /pers. A/ daļēji ir veicis maksājumus par dzīvokli gan sociālo pabalstu veidā, kas tika novirzīti samaksai par apkuri, gan pārskaitījumu veidā ar bankas starpniecību komunālo pakalpojumu sniedzējiem. Atlikušais nesamaksātais parāds ir 396,56 lati, ko veido Ls 26,56 /pers. A/ atzītā parāda apmērs un Ls 370 nesamaksātā parāda apmērs, jo /pers. B/ nepiekrīt, ka šos naudas līdzekļus saņēmusi no /pers. A/ dzīvokļa apmaksai, uzskata, ka tie ir /pers. A/ maksātie uzturlīdzekļi pušu kopīgā bērna uzturam.

Prasītāja /pers. A/ pārstāve pēc pilnvaras pretprasību atzina daļēji Ls 26,96 apmērā. Paskaidroja, ka no 2006.gada puses neuzturēja laulāto attiecības, pēc 2007.gada /pers. B/ neveica maksājumus par dzīvokli, visus pienākumus, saistītus ar dzīvokļa apmaksu, savu iespēju robežās veica /pers. A/, kurš viens pats izmantoja strīdus dzīvoklī līdz 2011.gada 18.decembrim. Starp pusēm pastāvēja faktiskās īres attiecības, bet nekāda īres maksa nebija norunāta, /pers. A/ veica komunālo pakalpojumu apmaksu pēc rēķiniem, kas nāca pa pastu uz /pers. B/ vārda. /pers. A/ atzīst, ka uz 2011.gada 18.decembri bija parādi: Ls 161,72 par apkuri, Ls 155,78 par apsaimniekošanas izdevumiem, Ls 79,06 izdevumi par ūdeni un kanalizāciju, kopā Ls 396,96, tā kā no šīs summas /pers. A/ ir samaksājis ar pārskaitījumu /pers. B/ Ls 370, atliek parāds, kura apmērā /pers. A/ arī atzīst pretprasību, t.i., Ls 26,96.

Motīvu daļa

Noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi tiesas sēdē iegūtos un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka /pers. A/ prasība ir apmierināma pilnīgi, /pers. B/ pretprasība ir apmierināma daļēji pretprasības iesniedzējas pārstāves uzturētajā apmērā.

Tiesa konstatēja, ka kopš 2002.gada pusēm bija kopdzīve un partnerattiecības, 2004.gada 25.decembrī tika reģistrēta pušu laulība, pušu laulībā 2005.gada 20.jūlijā dzimusi meita /pers. C/, ar Ludzas rajona tiesas 2009.gada 8.maija spriedumu pušu laulība tika šķirta. Minēto apliecina ar Latgales apgabaltiesas 2012.gada 1.jūnija spriedumu nodibinātie apstākļi (lietas 28.-31.lapa), Ludzas rajona tiesas 2009.gada 8.maija spriedumā norādītais (lietas 13.-16.lapa) un starp pusēm par to nav strīda.

No lietas materiāliem redzams, ka pušu kopdzīves un partnerattiecību laikā 2004.gada 11.augustā zemesgrāmatā ir nostiprinātas /pers. B/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu – dzīvokļa īpašumu Nr.9 , /adrese/, kas tika iegūts par 1000 latiem. /pers. B/ īpašuma tiesības uz minēto dzīvokļa īpašumu tika nostiprinātas, pamatojoties uz 2002.gada 11.decembra pirkuma līgumu, kas tika noslēgts starp /pers. B/ un /pers. G/ (lietas 12.lapa).

Kā jau tika minēts, /pers. A/ lūdz piedzīt no /pers. B/ Ls 1100, tajā skaitā 1000 latus dzīvokļa pirkuma maksu un 100 latus maksu par starpnieka pakalpojumiem, jo uzskata, ka minētās summas ir samaksājis par augstākminētā nekustamā īpašuma iegādi no naudas līdzekļiem, kas tika iegūti no viņa nekustamā īpašuma pārdošanas. Tiesa atzīst, ka šāda /pers. A/ prasība ir pamatota un apmierināma.

Tā, no lietas materiāliem redzams, ka kopš 2001.gada 12.februāra /pers. A/ piederēja nekustams īpašums /Nosaukums A/, kadastra numurs /numurs A/, Mežvidu pagastā, Kārsavas novadā. Tieši laika posmā, kad starp /pers. B/ un /pers. G/ tika noslēgts dzīvokļa, īpašuma tiesības uz kuru turpmāk reģistrēts uz /pers. B/ vārda, pirkuma līgums, /pers. A/ 2002.gada 28.novembrī pārdeva viņa īpašumā esošo nekustamo īpašumu /Nosaukums A/. Saskaņā ar nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ pirkuma līgumu un ierakstu zemesgrāmatā, /pers. A/ piederošais nekustamais īpašums tika pārdots par 3000 latiem, kur saskaņā ar pirkuma līguma noteikumiem pirkuma maksas daļa 1500 lati samaksāti līdz pirkuma līguma parakstīšanas brīdim un atlikušie 1500 lati – līdz 2002.gada 6.decembrim (lietas 11., 24.-25.lapa). Tādējādi visi no nekustamā īpašuma pārdošanas iegūtie līdzekļi tika saņemti neilgi pirms tam, kad tika noslēgts strīdus dzīvokļa pirkuma līgums.

Bez tam, no lietas materiāliem redzams, ka 2002.gada 3.decembrī /pers. A/ ar individuālo uzņēmumu „V.Variants" noslēdza līgumu par starpnieka pakalpojumu sniegšanu, kur līguma priekšmets ir savstarpēja sadarbība, klientam (/pers. A/) iegādājoties nekustamo īpašumu, kas sastāv no vienistabas privatizēta dzīvokļa, kurš atrodas /adrese/, kur īpašuma pirkuma cena ir 1100 lati, tajā skaitā 100 lati, ko /pers. A/ apņēmās samaksāt starpniekam līguma noslēgšanas dienā (lietas 26.lapa). Kases ieņēmumu ordera kvīts kopija apliecina, ka 2002.gada 3.decembrī /pers. A/ ir samaksājis individuālajam uzņēmumam V.Variants" par starpnieka pakalpojumiem 100 latus (lietas 27.lapa). Minētais apliecina, ka /pers. A/ nevis /pers. B/ aktīvi darbojās dzīvokļa meklēšanas, iegādes un attiecīgo ar dzīvokļa iegādi saistīto pakalpojumu finansēšanas procesā.

Tā kā /pers. A/ piederošais nekustamais īpašums tika pārdots par 3000 latiem, šie līdzekļi pilnībā sedza strīdus dzīvokļa pirkuma maksu un starpnieka pakalpojumu apmaksu.

Liecinieks/pers. O/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ un /pers. B/ viņu kopdzīves pirmsākumā dzīvoja lieciniekam piederošajā dzīvoklī, abi dzīvoja ļoti trūcīgi, /pers. B/ piestrādāja par bērnu auklīti, viņai nebija brīvu naudas līdzekļu, dzīvoklis abu kopdzīvei tika nopirkts par /pers. A/ naudas līdzekļiem pēc tam, kad /pers. A/ pārdeva mantojumā saņemto mežu. Dzīvoklis tika noformēts uz /pers. B/ vārda, lai dzīvoklis netiktu /pers. A/ pirmajai sievai, ar kuru /pers. A/ grasījās šķirt laulību.

Tiesai nav pamata neticēt liecinieka /pers. O/ liecībām, viņa liecības apstiprinās ar augstākminētajiem rakstveida pierādījumiem, kā arī attiecībā pret abām pusēm liecinieks ir neitrāla persona, kas nav ieinteresēts lietas iznākumā, to apstākli, ka strīdus dzīvoklis iegādāts brīdī, kad /pers. A/ nebija šķirta iepriekšējā laulība, atzīst atbildētāja /pers. B/.

Liecinieces/pers. J/ liecības, ka strīdus dzīvokli nopirka viņas meita /pers. B/ par saviem līdzekļiem, kur 500 lati bijuši /pers. B/ personiskais uzkrājums, un 500 latus dzīvokļa iegādei iedeva /pers. B/ vecmamma /pers. I/ no meža pārdošanas un saviem uzkrājumiem, nav ticamas, jo objektīvi neapstiprinās ar citiem pierādījumiem. Lieciniece /pers. J/ ir /pers. B/ māte, tāpēc ieinteresēta lietas iznākumā par labu savai meitai, turklāt lieciniece liecināja, ka ar bijušo znotu /pers. A/ viņai ir sliktas attiecības. Bez tam liecinieces liecība, ka /pers. B/ pirka dzīvokli Rēzeknē ar nodomu Rēzeknē dzīvot, studēt un strādāt ir pretrunā atbildētājas /pers. B/ pārstāves paskaidrojumiem, ka dzīvoklis iegādāts pušu kopdzīvei. Ir apšaubāma liecinieces /pers. J/ liecība, ka /pers. B/ dzīvokļa iegādei bija personīgi uzkrājumi no darba algas, no rakstveida pierādījumiem, kur redzams, ka līdz strīdus dzīvokļa iegādei 2001.gadā /pers. B/ vispār nesastāvēja darba tiesiskajās attiecībās un neguva nekādus ienākumus, laika periodā no 2002.gada 16.marta līdz 2002.gada 31.decembrim guvusi ienākumus Ls 593,60 jeb Ls 53,96 mēnesī (lietas 38., 39.lapa).

Tas apstāklis, ka strīdus dzīvoklis iegādāts pušu partnerattiecību laikā, puses dzīvoja šajā dzīvoklī, arī pēc pušu laulības noslēgšanas, un turpmāk ar pušu kopīgo bērnu, liecina par to, ka pirkuma mērķis bija iegādāties dzīvokli pušu ģimenes vajadzībām.

Tādējādi tiesa ir guvusi pārliecību, ka pušu kopdzīvei domātā dzīvokļa Nr./adrese/ iegādei tika iztērēti vienīgi /pers. A/ naudas līdzekļi un vienīgais iemesls, kādēļ īpašuma tiesības uz dzīvokli tika reģistrētas uz /pers. B/ nevis /pers. A/ vārda ir tas, ka dzīvokļa iegādes brīdī /pers. A/ sastāvēja laulībā ar citu personu un bija uzsākts laulības šķiršanas process. Saskaņā ar Civillikuma 2369.panta pirmo daļu, kas bez tiesiska pamata un tikai maldīgi uzskatīdams to par savu pienākumu kaut ko izdara vai apsola izdarīt otram par labu, tas var prasīt, vai nu lai atdod izpildījumu, vai lai atsvabina viņu no dotā solījuma.

Ņemot vērā, ka strīdus dzīvoklis ir iegādāts par /pers. A/ līdzekļiem, bet īpašuma tiesības uz to nostiprinātas /pers. B/, ar Latgales apgabaltiesas 2012.gada 1.jūnja spriedumu /pers. A/ izbeigtas strīdus dzīvokļa lietošanas tiesības un viņš izlikts no dzīvokļa (lietas 28.-31.lapa), konstatējams, ka /pers. B/ ir netaisnīgi iedzīvojusies uz /pers. A/ rēķina. Saskaņā ar Civillikuma 2391.pantu, nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķinu. Kas no tam cietis zaudējumu, tas var prasīt, lai atdod viņam to, ar ko un par cik otrs iedzīvojies. Saskaņā ar Civillikuma 2392.pantu, par iedzīvoto atzīstams tikai tas, kas, ceļot pret atbildētāju atprasījuma prasību, vēl atrodas viņa mantā, vienalga, vai tas būtu dabā, vai tādos priekšmetos, ko viņš ieguvis pret labā ticībā atsavināto vai patērēto [...]. Tādējādi no /pers. B/ kā no dzīvokļa, kura iegādei izmantoti /pers. A/ līdzekļi, īpašnieces ir pamats piedzīt par labu /pers. A/ zaudējumus Ls 1100 apmērā.

Bez tam tiesa konstatē, ka starp pusēm nav strīda, ka 2006.gadā tika pārtraukta pušu kopdzīve, puses dzīvoja atsevišķi, /pers. A/ līdz 2011.gada 18.decembrim turpināja dzīvot un viens pats izmantoja /pers. B/ īpašumā esošo strīdus dzīvokli, starp pusēm pastāvēja vienošanās, ka izdevumus par dzīvokļa apsaimniekošanu un komunāliem pakalpojumiem sedz viens pats /pers. A/. Starp pusēm ir strīds par parāda apmēru, kāds izveidojies laika posmā, kad dzīvokli izmantoja viens pats /pers. A/, jo ir strīds par to, kādiem mērķiem /pers. A/ ir pārskaitījis /pers. B/ 370 latus.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu, katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Saskaņā ar 28.09.1995. likuma „Par dzīvokļa īpašumu" , kas bija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim, 20.panta otro daļu, jautājumus par dzīvokļa lietošanas kārtību un par līdzdalību izdevumu segšanā dzīvokļa īpašnieks un viņa ģimenes locekļi vai citas dzīvoklī iemitinātās personas kārto vienošanās ceļā. No pušu paskaidrojumiem redzams, ka pušu starpā pastāvēja šāda vienošanās, tā bija spēkā un turpinājās neatkarīgi no tā, ka 2009.gadā pušu laulība tika šķirta un /pers. A/ zaudēja dzīvokļa īpašnieka ģimenes locekļa statusu. To, ka starp pusēm pastāvēja faktiskās īres attiecības un /pers. A/ atzina savu pienākumu veikt samaksu par /pers. B/ īpašumā esošā dzīvokļa apsaimniekošanu un komunāliem pakalpojumiem, liecina /pers. A/ faktiskās darbības, proti, viņš daļēji veicis šos maksājumus, gan saņemot un novirzot šiem mērķiem sociālos pabalstus (lietas 46.lapa), gan apmaksājot uz /pers. B/ vārda sūtītos rēķinus par komunāliem pakalpojumiem komunālo pakalpojumu sniedzējiem (lietas 112.-135., 137.-142., 147.-149., 151.-152., 154., 157.-159., 163.-165., 167., 169., 173.-174.lapa).

Bez tam no lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada septembrī un novembrī, kā arī 2008.gada februārī, martā, maijā, jūnijā, augustā, septembrī, oktobrī /pers. A/ pārskaitījis /pers. B/ naudas līdzekļus uz /pers. B/ kontu kopējā apmērā 370 lati (lietas 68.-76., 90.-95.lapa), kur maksājuma mērķis visos gadījumos tiek norādīts – kartes papildināšana. Maksājumu dokumentos nav atrunāts, ka maksājumu mērķi būtu saistāmi ar /pers. B/ dzīvokļa īpašumu un tā lietošanu.

Ar Ludzas rajona tiesas 2009.gada 8.maija spriedumu civillietā /pers. B/ prasībā pret /pers. A/ par laulības šķiršanu un uzturlīdzekļu piedziņu ir nodibināts, ka līdz sprieduma taisīšanai šajā civillietā /pers. A/ ir neregulāri maksājis uzturlīdzekļus pušu kopīgās meitas /pers. C/, dzimušas /datums/, uzturam (lietas 13.-16.lapa). Arī savā 2011.gada 1.jūlija paskaidrojumā Rēzeknes tiesai civillietā Nr.26089611/6 /pers. A/ citstarp norādīja, ka pēc pušu šķirtās dzīves uzsākšanas /pers. A/ savu iespēju robežās maksāja uzturlīdzekļus bērnam, 2007.gadā, kad zaudēja darbu, lai varētu turpināt maksāt uzturlīdzekļus, pārdeva dzīvokli (lietas 53.lapa). Minētais apliecina, ka pusēm bija ne vien civiltiesiskas attiecības saistībā ar strīdus dzīvokļa izdevumu apmaksu bet arī saistībā ar pušu kopīgā bērna uzturēšanu un /pers. A/ laika periodā, uz kuru attiecināma Ls 370 samaksa, ir maksājis /pers. S/ uzturlīdzekļus bērna uzturam.

Civilprocesa likuma 104.pantā noteikts, ka pušu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi, atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina arī citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. /pers. B/ paskaidrojumi par to, ka /pers. A/ viņai samaksātie Ls 370 ir uzturlīdzekļi pušu kopīgā bērna uzturam apstiprinās ar citiem augstākminētajiem pierādījumiem, sakarā ar ko /pers. B/ paskaidrojumi šajā daļā atzīstami par pierādījumiem lietā.

/pers. A/ savā rakstveida paskaidrojumā par pretprasību un turpmāk tiesas sēdē /pers. A/ pārstāve pieļāva matemātiska aprēķina kļūdu atzītā parāda aprēķinā, faktiskais /pers. A/ atzītais parāds ir Ls 26,56 (Ls 546,69-Ls131,18-370-Ls18,95=26,56 nevis Ls 26,96). Ņemot vērā minēto un to, ka /pers. A/ /pers. B/ samaksātie Ls 370 nav iekļaujami maksājumos par dzīvokļa izdevumu segšanu, no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzenami Ls 396,56, pamatojoties uz Civillikuma 1587., 2112.pantu.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ prasība apmierināma pilnīgi par summu Ls 1100 un /pers. B/ pretprasība ir apmierināma daļēji par summu Ls 396,56, pušu prasījumi ir savstarpēji saistīti un starp sākotnējo prasību un pretprasību ir iespējams savstarpējs ieskaits Civillikuma 1846.panta izpratnē un pastāv Civilprocesa likuma 136.panta trešās daļas 1.punktā norādītie apstākļi, tad no /pers. B/ par labu /pers. A/ piedzenams zaudējums Ls 703,44.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji šis summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta. Tāpēc no /pers. B/ par labu /pers. A/ piedzenama valsts nodevu Ls 152,50 (lietas 4., 6.lapa), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 (lietas 5.lapa), kancelejas nodevu Ls 3,00 (lietas 111.lapa); no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzenama valsts nodeva Ls 59,50, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 1,88 (lietas 42., 43., 98.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi – izdevumi advokāta palīdzības samaksai mantiska rakstura prasībās, kur prasības summa nepārsniedz 6000 latus, atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas. Tāpēc no /pers. B/ par labu /pers. A/ piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā Ls 207,30 (lietas 66., 67., 108., 109. lapa); no /pers. A/ par labu /pers. B/ piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi to faktiskajā apmērā Ls 70 (lietas 110.lapa).

Ņemot vērā, ka starp prasību un pretprasību ir savstarpējs ieskaits, tad arī ieskaits piemērojams tiesāšanās izdevumiem, un no /pers. B/ par labu /pers. A/ piedzenami tiesāšanās izdevumi Ls 234,72. Ieskaita rezultātā kopējā summa, kas /pers. A/ labā piedzenama no /pers. B/, ir Ls 938,16.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi šajā lietā, kas nav samaksāti iepriekš, ir Ls 3,71 (lietas 2.lapa), saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu tie vienādās daļās piedzenami no pusēm, t.i., Ls 1,85 no katra.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu pusēm ir nosakāms termiņš sprieduma labprātīgais izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{18}, 191., 193., 194., 195., 204.^{1}, 250.^{26} un 250.^{27} pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ prasību maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu apmierināt pilnīgi un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā zaudējumu Ls 1100 (viens tūkstotis simts lati), valsts nodevu Ls 152,50 (simts piecdesmit divi lati 50 santīmi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 (trīs lati 30 santīmi), kancelejas nodevu Ls 3,00 (trīs lati), ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 207,30 (divi simti septiņi lati 30 santīmi), kopā Ls 1466,10 (viens tūkstotis četri simti sešdesmit seši lati 10 santīmi).

/pers. B/ pretprasību maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu apmierināt daļēji un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā parādu Ls 396,56 (trīs simti deviņdesmit seši lati 56 santīmi), valsts nodevu Ls 59,50 (piecdesmit deviņi lati 50 santīmi), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 1,88 (viens lats 88 santīmi), ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 70 (septiņdesmit lati), kopā Ls 527,94 (pieci simti divdesmit septiņi lati 94 santīmi), pārējā daļā pretprasību noraidīt.

Piemērojot savstarpēju ieskaitu, piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā Ls 938,16 (deviņi simti trīsdesmit astoņi lati 16 santīmi), kas sastāv no zaudējumu summas Ls 703,44 (septiņi simti trīs lati 44 santīmi) un tiesāšanās izdevumiem Ls 234,72 (divi simti trīsdesmit četri lati 72 santīmi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītos izdevumus, kas nav samaksāti iepriekš, Ls 1,85 (viens lats 85 santīmi) apmērā no katra, kas jāiemaksā sekojošā kontā: Tiesu administrācija, Mūkusalas ielā 41b, Rīgā, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģistrācijas Nr. LV 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, klasifikācijas kods 21499; lietu identificējoši dati. Ja spriedums tiek izpildīts labprātīgi daļā par tiesas izdevumu piedziņu, kvīts par ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu obligāti jāiesniedz Ludzas rajona tiesas kancelejā.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma - 2013.gada 27.decembra var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Ludzas rajona tiesā.

Tiesnese

I.Marnauza